

Til III. Afsnit.

Almindelige Forbud, Straffe, Sagernes Behandling m. m.

I Overensstemmelse med den Tanke, som er den ledende i Indledningens til nærværende Betænkning, nemlig den at gaa varsomt frem, har man ogsaa her til dette Afsnit søgt at stille Forslag, der kunde lette Lovens Gjennemførelse baade for Kontrollen og for Befolkningen, og derfor udeladt de meget generende Maalbestemmelser, hvis Bibeholdelse vilde have vakt begrundet Misnøje og mange Fortrædeligheder uden i en tilsvarende Grad at have virket gavnlig paa Fiske-mængden. Desuden har man troet at burde milde noget paa Straffebestemmelserne; disse forekommer det Flertallet ere temmelig stränge og staa ikke i et rimeligt Forhold til Fiskelejlens Art og Bestaffenhed, og da navnlig den Bestemmelse, at et Redskab ubetinget konfiskeres, naar Grændsen for de laasede Bænde overskrides. Vaadfiskeriet foregaar, som bekendt, alene om Natten, hvorfor Fiskerne undertiden i Laage og mørke Nætter kunne ubevidst overstride Grændsen. Dertil kommer, at et saadant Vaad kan have en meget forskjellig Værdi og næsten være ødelæggende for en fattig Fisker, hvis han paa den Maade faar et nyt og værdifuldt Garn konfiskeret. Flertallet kan ikke undlade at udtale den Mening, at Bødestraffe som de, hvortom her er Tale, i Almindelighed bør udmaales efter den Bedkommendes økonomiske Evne, idet 10 Kr. undertiden kan være mere søleligt for En end 100 Kr. for en Anden; men dette Hensyn kan ikke tagtages, naar den Bestemmelse bibeholdes, at ethvert saadant brugt Garn ubetinget skal konfiskeres.

Videre skal man ikke indlade sig paa Lovforslaget og dets Enkeltheder, men forbeholde sig under Forhandlingerne i Salen at begrunde de andre mindre indgribende Ændringer.

Forinden man slutter, kan man ikke undlade at henlede Lovgivningsmagtens Opmærksomhed paa Fremtidsopgaver, som Flertallet skønner bør tages under alvorlig Overveielse i den nærmeste Fremtid. Blandt disse maa først nævnes Anlæg af Havne- og Landingspladser. Navnlig er Sjællands Vestkyst i saa Henseende overordentlig uheldig stillet og hindrer Udvikling af Besterhavs-fiskeriet i høj Grad. Under de nuværende gunstige Kommunikationsmidler, man har, og det gode Marked, som Sydskand er for denne Vare, kunde Besterhavs-fiskeriet bringes op til at blive en væsentlig Indtægtskilde, hvorimod det nu flere Steder snarere

er i Aftagende end i Fremgang. Man hører fra flere Steder Tale om den heldige Indflydelse, Havneanlæg har havt paa Fiskeriets Udvikling, og man har derfor troet at burde ved denne Leilighed henlede Lovgivningsmagtens Opmærksomhed paa denne Sag. I Forbindelse dermed maa man tillige anbefale, at Bestyrelsen af Statsbanerne begunstiger Transporten til de udenlandske Markeder ved billige Tarter saapel med ordinære som med Aldog og ved hensigtsmæssige, dertil indrettede og saavidt muligt med Is i den varme Marsid afkjølede Jernbanetog.

En anden ikke uvæsentlig Hindring for Fiskeriets Opkomst ligger i de Forrettigheder, der under Gnevældens ere bortkjøbte til enkelte Personer og senere ere overgaaede fra en Eier til en anden; navnlig er Udvalget gjort opmærksomt paa Forholdet ved Randers Fjord, hvis fremtidige Opretholdelse vist ikke er stemmende med god Statsøkonomi, og dette Forhold er vistnok ikke enestaaende. Udvalget henstiller til Overveielse, om det ikke var rigtigt, at saadanne Monopoler afløstes, naturligvis med fuld Erstatning.

Som bekendt, eier Staten en Del Fiskestader, der bortforpagtes paa Aaremaal. Indtægten heraf er ofte saa forsvindende, at den ingen Betydning har for Statskassen; men Monopolet kan dog i en Forpagters Haand være generende for det frie Fiskeri og tillige under frie Forhold give et bedre økonomisk Udbytte. Flertallet henstiller til Overveielse, om der ikke var Grund til, efterhaanden som Forpagtningskontrakterne udløber, at lade denne Forret bortfalde.

Man er efterhaanden kommen til Erkjendelse af Gavnligheden af at have en Statistik over forskjellige Samfundsforhold og Erhvervsgræne, men denne er endnu ikke naaet saa vidt, at Fiskeriforholdene deri ere optagne. Udvalget kan ikke undlade at henlede Opmærksomheden derpaa og udtale det Ønske, at ogsaa Statistiken snarest mulig maa komme til at omfatte ogsaa dette Forhold.

Endelig kan man ikke undlade at bringe i Erindring de mange Klager over, at fremmede Fiskere drive Fiskeri paa vore Kyster og Fjorde under Skind af Lovlighed ved pro forma at antage en dansk Mand i sin Besætning for derved at hjemle Fiskeriets Lovlighed. Udvalget haaber, at Regeringen vil gjøre, hvad den fornaar, for at umuliggjøre dette Skindesken og tillige overveie, om det ikke er muligt at faae mere betryggende Lovregler vedtagne paa dette Omraade.

Til de i denne og forrige Samling til Udvalget henviste Andragender er der taget Hensyn ved Behandlingen af Lovforslaget. Deres Hovedindhold er aftrykt i højsølgende Bilag.